

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/708/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205779
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613205779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobcu CD Consulting s.r.o., Praha 3, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 264 29 705, Česká republika, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej N. I., Y.. XX.X.XXXX, E. N. Y. J. XX o zaplatenie 0 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 2C/244/2013-95 z 11.9.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby, zrušuje rozsudok v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a konanie zastavuje.

V prevyšujúcej časti potvrdzuje rozsudok.

Stranám sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom návrh zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia o.i. uviedol, čoho sa žalobca doručeným návrhom domáhal, že návrh na uplatnenie pohľadávky podal podľa článku 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len Nariadenie), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, že je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, žalovaná ako fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto, že určil ako príslušný súd, súd podľa bydliska žalovanej v zmysle článku 25 ods.1 písm. a/ Nariadenia. Žalobca k návrhu predložil originál zmenky vystavenej žalovanou dňa 14. 7. 2009 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: 702800013

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v Mníšku nad Hnilcom

Dátum vystavenia: 14. 7. 2009

Zmenková suma: 288 €

Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu je dvestoosemdesiatosem EUR a zmenkový úrok 0,25 % denne od 7.12. 2010.

Splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa. Zo spisu súdu 15Er/574/2011 a jeho uznesenia z 12.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.10.2011 súd zistil, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. ako oprávnený podala návrh na vykonanie exekúcie proti

odporcovi ako povinnému pre vymoženie istiny 117,63 € s príslušenstvom. Súd týmto uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením zo 7.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.11.2011 exekučné konanie zastavil. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa § 75 zák. č. 191/1950 Zb. zmenkový a šekový zákon. Napriek uvedenému vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je však nevyhnutné vo veci poukazujúc na čl. 6 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak teda dôjde ku kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami, musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Preto, poukazujúc aj na rozhodnutie odvolacieho súdu, zmenky, ktoré zabezpečujú spotrebiteľské úvery musia spĺňať okrem všeobecných náležitostí podľa zák. č. 191/1950 Zb. aj ďalšie náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, žalovaný ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je i platobné miesto. Žalobca určil ako príslušný súd podľa bydliska žalovaného v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a) Nariadenia, príslušnosť okresného súdu podľa oznámenia Slovenskej republiky Komisii. Súd dôvodil, že zmenka bola vystavená na základe Dohody o vyplnení zmenky v zmysle bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktorý je v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Tým, že povinný podpísal blankozmenku, nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvniť resp. namietať sumu v nej uvedenú. Uvedená podmienka bola teda dohodnutá jednoznačne v prospech oprávneného na úkor povinného - spotrebiteľa. Tiež súd nemal preukázané, že táto dohoda o vyplnení zmenky bola individuálne dojednaná. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že dôkazná povinnosť o tom, že zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom bolo individuálne dojednané zaťažujú dodávateľa a pokiaľ nepreukáže opak, nepovažujú sa za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Zmenka bola vystavená na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky - Dohody o vyplnení zmenky v zmysle bodu 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a táto podmienka je neplatným úkonom. Ak je neplatná dohoda o vyplňovanom práve blankozmenky, je neplatná aj samotná zmenka - viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008. Neplatnosť zmenkovej zmluvy sama o sebe nie je dôvodom neplatnosti zmenky. Neplatnosť zmenkovej zmluvy však znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať, čo znamená, že v danom prípade nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. Po formálnej stránke je teda zmenka platná, avšak záväzok, ktorý vznikol medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, nemohol byť zabezpečený zmenkou, čo znamená, že z takejto zmenky nemohlo vzniknúť právo na vyplnenie zmenky a ani právo na plnenie z nej. Z týchto dôvodov súd návrh žalobcu ako neopodstatnený zamietol. Pre úplnosť súd považuje za potrebné uviesť i nasledujúce: Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zák. číslo 250/2007 Z.z. - o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov - neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Podľa § 29b cit. zák. ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014. Konanie o nároku žalobcu sa týka plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré podlieha i ustanoveniam zákona o ochrane spotrebiteľa. Retroaktivita (spätná účinnosť) je vlastnosť právnej normy, je vlastnosť právnej normy spočívajúca v tom, že daná norma určitým spôsobom pôsobí v minulosti a priamo alebo nepriamo svojim adresátom stanovuje práva a povinnosti vo vzťahu k obdobiu, kedy ešte nemali možnosť sa s jej obsahom zoznámiť. Retroaktivita môže byť pravá alebo nepravá. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 4 Cdo 98/2010 pri nepravé retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy. Na základe týchto skutočností súd zohľadnil aj ustanovenie nepravé retroaktivity (§ 5a ods. 1 písm. b) v súčinnosti s § 29b 250/2007 Z.z.) a aj táto skutočnosť je dôvodom pre zamietnutie návrhu. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.

1 O.s.p. (zásada úspechu). V konaní bola úspešná žalovaná, ktorej trovy konania nevznikli, preto súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto odvolanie z dôvodu, že: a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. On (žalobca) a podľa dostupných informácií ani žalovaná však dokazovanie exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. 2. Podľa §120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p.. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovorí sa, že uniesol bremeno tvrdenia. 3. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spíňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci. 4. §120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak - je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a - nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážené, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 5. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 6. Žalovaná mohla na základe čl.5 ods.3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to zo dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný nato, aby postupom podľa §120 ods.1 veta práva in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke zažalovanú. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. 7. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľavala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovaného v tomto konaní. Navyše žalovaná o túto podporu nepreukázala žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanému prakticky nanútil, bez jeho vôle. 8. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 9. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva EÚ. 10. Je (žalobca) majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných

ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 11. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo „k“ bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 12. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (citoval jeho znenie). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 13. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto „úlohu“ a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 14. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 15. Záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše jemu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. Súd dospel k záveru, že na zmenke napísaný zmenkový úrok sa prieči dobrým mravom a preto je neplatný a takisto dojednanie dohody o vyplnení zmenky ohľadom zmenkového úroku súd považuje za podmienku, ktorá je nekalá, keďže ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nespĺnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky. 16. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovaná. Túto dobrovoľne podpísal, pričom išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25% denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 17. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 z 22.10.2008, z ktorého citoval. 18. Poukázal na rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004) a z jeho odôvodnenia citoval. 19. V okolnostiach rozhodnutia súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jeho záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je teda platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. 20. Významným sa javí aj fakt, že súd nepriznal žiadny zmenkový úrok, pričom z odôvodnenia je nepochybné, že v rozpore s dobrými mravmi nie je každý zmenkový úrok, ale len zmenkový úrok, ktorý je neprimerane vysoký. Z toho vyplýva, že rozporom s dobrými mravmi, a teda neplatnosťou by (na základe argumentácie súdu - s ktorou navrhovateľ nesúhlasí) mohla môže byť postihnutá len časť presahujúca zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Súd by tak mal zamietnuť len časť zmenkového úroku a priznať zmenkový úrok nepriečiaci sa dobrým mravom. 21. Súd však zamietol celý zmenkový úrok, a teda nepochybne zamietol aj platnú časť uplatneného nároku na zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Vyššie uvedené závery potvrdzuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne jeho zhodnej veci a citoval z odôvodnenia rozhodnutia. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhradu trov odvolacieho konania: 71,37 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režijný paušál Príloha: Rozsudok NS SR sp. zn. 5 Obo 3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co 79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

4. Žalobca podaním, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok

0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny.

5. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Podľa § 370 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods.2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanému 28.9.2016 (č.l. 132), avšak k nemu vyjadrenie nebolo zaslané.

11. S ohľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobcom, čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si žalobca uplatnil v konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne, so zreteľom na § 144, §145 ods.2, § 146 ods.1,2, § 370 CSP odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v tejto časti a konanie zastavil.

12. Súd rozhodnutie zruší, podľa § 389 ods.1 CSP len, ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia vecí nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

13. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

14. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

16. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvej inštancie tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

17. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

18. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť:

19. Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.1.4) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z.z.

20. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade so súdnou praxou formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015 (žalobca: Consulting). V konaní o 0 € zmenková suma predstavovala 288 € a bola podpísaná žalovanou pre „Pohotovosť“, čím bola spotrebiteľom uvedená do omylu.

21. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej strane sa náhrada nepriznáva lebo jej žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

24. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený

sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.